

Thanh Tâm Tuyên

Người gác cổng

VNTHUQUAN.NET, 2008.

Lão Chà nhìn thằng Sáu; cái môi dưới của hắn trề xuống dày và đen, cặp mắt khiêu khích, bộ ngực để trần nhập phòng theo hơi thở. Thằng Sáu hỏi:

- Bắt không tía?

Lão Chà vẫn điều thuốc, tay hơi run rẩy. Lão vừa đặt điều thuốc liệng trên môi, thằng Sáu đã lần cái quẹt máy lặn trong cặp quần, chồm qua chiếu bài, hắn ngồi đối diện với lão Chà, bật lên châm thuốc cho lão nhìn sát vào mặt lão một cách vũ phu:

- Con châm lửa cho tía môi tía bắt nghe tía.

Hơi thuốc khét lẹt, lão Chà cúi xuống nhìn vào đồng tiền giữa những lá bài bừa bộn, ván bài thật lớn. Thằng Sáu tổ cạ lảng của lão hai trăm bạc; thằng Tám và thằng Bông đã bỏ từ lá thứ tư khi thầy Hai - thầy thư ký trong hãng sửa xe mà lão Chà làm gác dang, thằng Sáu thằng Tám và thằng Bông làm thợ máy - kéo lên một đôi đi mới đi năm mươi đồng; lá thứ năm rút lên thầy Hai bỏ vì thằng Sáu đánh quá mạnh, chỉ còn lại một mình lão Chà với hắn.

Lão Chà tính rất mau trong đầu, bốn lá bài mặt của thằng Sáu không có đôi nào hết và lớn nhất là con đầm rô, tẩy của hắn đúng là tẩy ách nên hắn theo để mua lấy một đôi, trong khi bài của lão đôi đầm trên mặt và tẩy đầm, hắn chỉ còn một nước sinh tử là đồng hoa. Lão Chà đếm bài của địch thủ: tám rô, mười rô, bồi rô, đầm rô, nhưng bài của lão chưa ván nào được như ván này: ba đầm. Lão quyết định không thể bỏ được; lão mang hết hy vọng và chọi nhau với thằng Sáu. Lão ném điều thuốc ra sân, gật đầu rồi đẩy tiền ra giữa chiếu bạc, mặc những tiếng lao xao xung quanh. Con bài tẩy của thằng Sáu lật lên: ách rô, chiếu bạc ồn ào, thằng Sáu vợ tiền cười một cách đắc chí trong khi lão Chà đứng dậy chán nản mệt mỏi hết sức:

- Để tôi ra coi chừng ngoài cổng cho mấy người chơi.

Lão Chà bước khỏi vài bước nghe thằng Sáu nói:

- Tía tôi chịu không thấu mà.

Một sự giận dữ nổi lên tiếp theo là cơn dâm dục trong thân thể lão già, lão nhấc chân nặng nhọc khó chịu, đầu cúi xuống cúi như một con chó thiến; lão thua thằng nhỏ một cách cay cú, ván bài hên nhất của lão trong suốt buổi tối gặp đúng ván bài hên nhất của thằng nhỏ, lão chửi thề cho đã nư giận. Chợt lão dừng lại giữa sân si măng bên cạnh một vòi nước, sau lưng lão là phòng thường trực của ga ra chỗ đánh bạc, bên mặt là dãy nhà chứa xe lù lù những dáng xe cam nhông, cuối dãy gian phòng nhỏ chỗ ngủ của lão trong xưởng. Lão mở vòi nước lom khom lấy tay vỗ nước lên mặt, bàn tay đầy đặn nhưng răn reo vuốt lần da mặt nhờn chạm vào hàm râu cứng đã hoa râu: đáng lẽ không nên bắt ván bài ấy, nó mời lửa cho mình mà mình không nhận ra nó nóng lòng muốn ăn. Không phải. Biết là thua lão vẫn phải đánh, thà thua còn hơn phải bỏ ba con đầm. Lão tiếp tục con đường ra cổng với cơn say chưa tỉnh của thân xác, thò tay vào túi quần sờ thịt mình, cuối cùng lão lấy cả hai tay ra vắn thuốc, điều thuốc khét lẹt và lão liệng ngay xuống mương. Lão Chà kê ghế ngồi tựa lưng vào tường dưới mái hiên cong hình vòng cung thụt vào trong xưởng. Đó là một buổi tối cuối mùa mưa ở Saigon, trời chuyển cơn cả buổi chiều, lão nhìn lên trời thấy một vùng trăng úa với một hai ngôi sao chập chờn lúc hiện lúc mất. Trước mặt lão là dãy phố sang trọng, hàng rào cây cối um tùm, lão không thể đoán lúc ấy vào mấy giờ. Lão vắn điều thuốc lá thứ ba hút một hơi rồi liệng như hai điều trước, miệng lão khô gầy gầy muốn ói. Theo thói quen lão biết lão sắp ngủ ngời cho đến nửa đêm sẽ thức giấc và khi buồn rầu lão gọi lại môi hạnh phúc độc nhất trong đời lão. Lão Chà nhắm mắt lại, lão đã sống ngoài năm mươi năm, trí tưởng tượng già nua bắt đầu vận động, ngót ba mươi năm bỏ

xứ sang Việt Nam kiếm ăn; hai tay lão thọc vào bụng dưới, những ngón tay cựa quậy mon trớn, lão thở những hơi dài, lão không thể nào nhớ lại mùi dầu thơm xức trên tóc, trên cổ, trên gáy, trên vành tai của con đàn bà; lão đang ngửi thấy chính trong hơi thở nóng của mình, mùi da thịt của chính mình, mùi da đen "chà và", mùi mấy mươi năm chặt vật khốn khó bám chặt ở lỗ chân lông không tắm sạch. Có lẽ cho đến chót đời, lão chẳng còn được Thượng Đế ban cho hạnh phúc ấy lần nữa, lão chỉ được một lần và cố giữ lấy nhưng trí tưởng tượng mỗi mòn mỗi ngày mỗi làm lão xa dần báu vật, một ngày nào đó nó chỉ còn là một ý nghĩ khô khan của trí nhớ mà thôi. Gió bỗng lay động mạnh mẽ những cành lá ngoài trời, đầu của lão nóng bừng trong khi tóc rối bù lên; lão đang cố hình dung lại con đàn bà đã ngủ với lão và làm cho lão tận hưởng một sự sung sướng tràn trề trong cái hành động tội lỗi mà Đấng Tối Cao ban xuống cho muôn loài để bắt chúng trở về với Ngài; chưa bao giờ được như thế và không bao giờ được như thế nữa. Lão Chà thở dài trút hết nỗi ảm ức đè nặng trên lồng ngực. Lão thấy mình đương quỳ xuống dưới chân của con đàn bà còn trần truồng ngồi trên giường buông thông chân xuống đất, lão đọc một đoạn kinh Koran kính dâng Thượng Đế và nắm lấy tay ả tỏ lòng biết ơn, ả kinh ngạc không hiểu, ả chỉ là một gái giang hồ lúc nhúc hàng bày trong thành phố và lạc lõng trong những kẹt hẻm tối tăm; nhưng ả cũng vuốt tóc lão trong khi lão để cho những giòng nước mắt ứa ra từ trái tim rất hiếm hân hoan rục rờ... Lão Chà thiếp ngủ. Lão thức giấc, mưa đang lớn và lão ngồi vắn thuốc hút, hơi thuốc êm êm làm lão tỉnh ngủ. Hút xong điếu thuốc, lão chợt nhớ tới bọn đánh bạc ghé mắt ngó vào trong xường: ngọn đèn sáng trưng, bốn người vẫn quây quần sát phạt không nghe thấy tiếng nói, nước xối trên mái tôn, họ cử động chậm chạp như đang mê ngủ. Quay ra lão Chà bắt gặp một đôi trai gái ngồi trú mưa phía trong kẹt tối của hàng hiên, đưa con gái ngược mắt nhìn lão chùng muống nói điều

gì lại thôi, lão mỉm cười rồi trông ra lộ mặc cho chúng tình tự. Đứa con gái mới chừng mười sáu mười bảy tuổi, vận áo bà ba màu xanh lơ, khuôn mặt dễ thương, cặp môi trông nũng nịu, mắt sắc có đuôi, tóc nó bị ướt và rối, tay nó cầm một gói giấy đưa cho đứa con trai. Thằng này, nét mặt hung ác, quần áo chải chuốt có lẽ đó là đồ mặc đi o mèò, bàn tay thô kệch chừng là dân thợ thò vào trong gói giấy rút một trái nho để vào môi đứa con gái. Lão Chà giật mình, đứa con gái đứng bên cạnh lão nói:

- Chú ăn với tụi tôi chơi.

Giọng nói ngọt hơn cả nho tươi, môi của nó chìa ra duyên dáng. Lão Chà không từ chối, lượm mấy trái đã rụng và lúng túng trong miệng:

- Cám ơn em.

Con nhỏ thông thả về chỗ ngồi, hai đứa trai chiếc áo mưa nhà binh trên sàn gạch, và thăm thì với bờ của nó. Lão Chà ăn hết mấy trái nho thì thằng này tới gần mời lão hút thuốc lá, hần lấy túi áo trên một gói thuốc Lucky, nhưng lão bảo:

- Qua hút thuốc vắn.

Thằng nhỏ tỏ vẻ không bằng lòng, lão nhìn cái dáng bước khuynh khuynh của nó và tiếng giày đế da nện trên sàn gạch làm lão khó chịu. Lão hỏi:

- Mấy giờ rồi em?

- Mười hai giờ - giọng nói của thằng nhỏ thật ngạo mạn.

- Chú cho tụi tôi ngồi đây đợi hết mưa nghe - đứa con gái lên tiếng như muốn dàn hòa - mưa dữ quá.

- Được các em cứ ngồi đó.

Lão Chà vẫn thuốc và ngó mông về cuối phố. Một lát lão thấy trời hơi hửng lên nhợt nhạt như sắp sáng, mưa vẫn dai dẳng lẫn tiếng râm rì của đôi trai gái. Canh bạc vẫn tiếp diễn ở trong xưởng thỉnh thoảng vọng ra tiếng nói lớn của thằng Sáu.

- Dừng anh, tiếng đứa con gái.

Lão Chà quay nhìn thấy đứa con gái trở tay về phía mình, né mặt tránh sang một bên, trong khi thằng con trai đang muốn hôn nó. Thằng nhỏ ngoái cổ trông lại phía lão và lão mỉm cười với tia mắt của đứa con gái một cách đồng lõa, thằng con trai cũng toét miệng ra cười. Lão quay mặt đi mặc cho bọn nhỏ tự do, lão nghe thấy chúng nút lưỡi nhau liên hồi, lão nhắm mắt lại muốn ngủ nữa nhưng đầu óc thì bay lượn quẩn trong cái hàng hiên tranh tối tranh sáng. Lão ngồi im khoanh tay trước ngực không dám cựa cựa và lắng nghe hơi thở dồn của đứa con gái mặc áo xanh. Trong một khoảnh khắc, lão rơi hẫng vào chỗ trống không vô tận, choàng mở mắt. Hình như đã lâu lắm rồi: mưa coi bộ còn lâu, bông đánh bạc chưa chịu thôi, đứa con gái đã nằm gối đầu lên đùi bò của nó. Thằng này ngồi tựa lưng vào tường quay về phía lão nhưng cúi mặt xuống không cần biết, nó hôn hít đứa con gái ngửa mặt nhìn nó và tay thì vuốt ve khắp thân mình bạn làm cho con nhỏ nhiều lúc không tự chủ phải vịn mình níu chặt lấy cánh tay nó. Lão Chà nhìn trần trời cảnh ấy có chừng đến năm mười phút, lão tưởng nghe được tiếng kêu dè nén trong bộ ngực chập chờn trước mắt. Thốt nhiên đứa con gái nhồm dậy, trông thấy lão Chà đang nhìn, nó e lệ vuốt lại mái tóc; thằng bò thì đứng lên hút thuốc với vẻ thản nhiên.

- Mưa lâu quá chú há - đứa con gái nói với lão Chà như muốn xin lỗi chữa thẹn.

Lão Chà mỉm cười, một nụ cười biết ơn, mà thằng bò không trông thấy.

- Buồn ngủ quá, làm sao mà về được - câu nói băng quơ nói cho Lão Chà.

Lão chậm rãi hỏi:

- Các em có cần nằm cho đỡ mệt qua cho mượn chỗ nằm, ở ngoài này mưa tạt ướt ráo.

Thằng nhỏ vức vội điều thuốc còn một nửa, sẵn đón:

- Ồ, chú có phòng cho chúng tôi mượn đi.

Lão Chà lắc đầu:

- Không, qua cho các em mượn chứ không cho mượn. Qua mền các em qua cho các em mượn.

- Chú tốt quá xá.

Lão Chà ghét cái bộ mặt hơn hở của thằng con trai không thèm ngó, đưa con gái thì cúi gằm không muốn ngừng lên. Lão chờ đưa con gái lên tiếng, lão sẽ từ chối thôi không cho mượn nữa, nhưng nó im lặng một cách khó hiểu.

- Ở đâu chú? Thằng nhỏ nắm lấy tay lắc hỏi.

- Trong ga ra.

Lão dẫn hai đứa nhỏ men theo mái hiên vào gian nhà gác của lão, hẹp chỉ kê một ghế bố, một cái bàn gỗ thấp và bừa bộn ở số một đồng vật liệu hư. Lão dặn:

- Tắt điện đi không mấy người bên kia ngó thấy. Đóng chặt cửa lại, và chỉ qua kêu là mở thôi nghe.

Trước khi ra khỏi phòng, lão Chà bắt gặp nụ cười miêng chi e then của đứa con gái. Dưới ánh sáng điện về khuya nước da nó trắng hồng và lấp lánh chiếc răng vàng nơi cửa miệng.

000

Lối hai giờ khuya, canh bạc tan. Thằng Sáu đánh thức lão Chà ngủ ở ngoài cổng dậy, lão hốt hoảng mở mắt thấy bốn cái bóng đen quay xung quanh lão vùng dậy tính chạy thì một bàn tay giữ chặt lấy cánh tay lão và những tiếng cười rộ lên.

- Cha nội mớ hả?

Lão định thần nhận ra thằng Sáu đứng cạnh, lão chửi:

- Thằng mọi.

Thằng Sáu nhe răng cười bảo:

- Hôm nay tía cho con ngủ đậu đây nghe tía? Con thua hết tiền rồi.
- Đứa nào ăn, thầy Hai ăn thua? Lão Chà hỏi, nhìn thấy thầy thư ký đang dắt cái xe mô bi lét xuống đường đạp cho máy nổ.
- Huề. Tiếng xe nổ và rồi khuất dần ở đầu phố, thầy Hai về tận bên Khánh Hội.
- Thăng Bông ăn hết trội. Đêm nay nó tính ẵm tiền về cho con vợ nhỏ nó đó, thằng Sáu than thở.
- Bông, mày lót tay cho nó ít tiền nước để nó về nhà mày. Lão Chà bảo. Thăng Bông cho thằng Sáu hai chục, thằng này bảo:
- Cho tao năm chục, tao còn phải ăn cơm mấy bữa kia.
- Thăng Bông và thằng Tám đi rồi, thằng Sáu còn năn nỉ với lão Chà:
- Cho tôi ngủ đậu đây nghe tía? Về Thị Nghè xa quá.
- Tao không ngủ chung với mày. Mày có tiền về nhà đi cho rồi.
- Thăng Sáu vừa quay lưng đi, lão Chà gọi:
- Mày vô tắt điện rồi về.
- Tía vô mà tắt lấy nghe tía? Thăng Sáu ngoảnh mặt lại nói xong hối hả băng qua lộ.
- Thăng Mọi, lão Chà la lớn, mai tới mày coi tao. Lão nghe tiếng cười của thằng Sáu vọng ở lề đường bên kia.
- Lão Chà đứng lên, mông và chân tê dại, lão đi cà nhắc vô xưởng. Qua cửa sổ phòng gác, lão dừng lại nhìn vào thấy hai đứa nhỏ co quắp ôm nhau trên ghế bố, chúng phải nằm ng nghiêng cho vừa; thằng con trai ở trần chỉ mặc một cái quần xà lỏn, đứa con gái tóc xõa rơi ra ngoài thành ghế. Lão đứng ngoài cửa sổ rất lâu cho đến khi nghe rõ hơi thở của lão quá mạnh và lão phải nén lại. Mỗi lần một đứa nhỏ cự mình lão nép sang cạnh tường và ghé mắt rình theo cử động ở trong. Lão nghe thấy tiếng đứa con gái gọi:
- Anh ơi...

Thằng con trai âm ừ vẫn ngủ say.

- Anh ơi, hết mưa rồi, về đi.

Không thấy thằng bồ trả lời, nó ngồi nhồm hăn dậy và lay vào ngực. Lão Chà rón rén, bỏ đi qua sân, vào phía sau tắt điện và tắt luôn ngọn treo ngoài cổng. Cả xưởng tối thui, trừ khoảng sân si măng có một vệt sáng của điện ngoài lộ soi vào, lão Chà đứng tựa vào cột nhìn quanh trong bóng tối, thuộc lòng từng lối đi, từng chướng ngại trong khoảng rộng non hai mẫu ấy. Lão nghe tiếng nước nhỏ giọt và lần men theo tường ra phía vòi nước khóa chặt lại, lão rửa:

- Đồ mọi rợ.

Rồi lão trông thẳng vào cái cửa sổ tối thui, vênh tai nghe ngóng; đầu đây rón rén tiếng chân người. Lão noi theo tiếng chân ấy và bước tới, men ra phía cổng rồi lại trở vào qua phòng gác, chỉ thấy một mình thằng nhỏ ngủ như chết, xuống nhà chứa xe, tiếng chân bỗng im bật, lão bước tới vài bước ngo quanh quần. Hốt nhiên lão nghe tiếng hỏi của đứa con gái:

- Chú đi đâu mà tôi kiếm hoài không thấy?

Lão quay lại, đứa con gái đứng đằng sau lưng. Lão Chà hỏi:

- Em chưa về?

- Nó ngủ say quá. Tôi về một mình, kiếm chú để cảm ơn.

Lão tiến tới gần con nhỏ, nắm lấy tay nó bảo:

- Tới đây qua cho coi cái này.

Không đợi nó trả lời, Chà lôi nó theo mình, nó không cưỡng lại. Len giữa hai thành xe cam nhông, nó cười rúc rích:

- Tối thui mà thấy cái gì?

Đạp nhằm vũng dầu nhớt, lão Chà suýt té làm con nhỏ loạng choạng, nó kêu:

- Buông tay tôi ra, trầy tay rồi.

Lão Chà đã tới sát tường, thả tay nó, lão leo lên cái thùng xe lớn, đặt trên cái bệ cao cả thước để rửa và lau đầu, lão ngồi chồm hồm chìa tay bảo:

- Lên đây.

- Ở trên ấy? Con bé hỏi.

Lão gật đầu, nắm tay con nhỏ kéo lên, nó đánh đu và té vào người lão Chà trong thùng xe. Nó chống tay ngồi dậy bảo:

- Đâu?

Lão Chà lết lên gần đầu máy và ghé mắt vào một kẻ hở của thành xe bảo:

- Ngó đây thấy hết cả ga ra.

Con nhỏ ghé dòm và cười vui thích, lão Chà cũng ghét sát vào cổ con nhỏ và bàn tay vụng về của lão ôm lấy vai con nhỏ. Trời ơi, tới lúc đó lão mới ngửi thấy mùi dầu thơm con nhỏ xức, đúng là cái mùi của hạnh phúc độc nhất trong đời lão. Lão ghì lấy con nhỏ nhưng nó cự:

- Em xức dầu thơm kỳ quá.

- Sịt, con nhỏ thúc cùi chỏ vào bụng lão, coi kìa.

Thằng bò của nó vừa ra khỏi phòng, mặc thêm cái áo thun, ngo ngắc kêu nho nhỏ:

- Em à, em à.

Con nhỏ ngừng lên ngó lão, chúm chím cười, con mắt rợn lên. Chà gục vào cổ nó hít và nhấc lại:

- Em xức dầu thơm kỳ quá.

- Chú muốn xức hả? Nó xô đầu lão Chà ra.

Nó lấy trong túi áo bà ba một cái ve nhỏ và xức cho lão Chà, ngón tay để móng nhọn của nó vuốt lên tóc lão chạm vào da đầu, xuống hai bên màn tang rồi xuống cần cổ, lão Chà ngây ngất với mùi thơm và cảm giác tê điếng. Xong nó lại cúi dòm qua khe hở, lão Chà làm theo nó. Thằng bò từ cổng đi nhanh vào giữa sân đứng vào khoảng sáng, về mặt sợ hãi, nó quay trước

quay sau kêu:

- Em à, em à, chú Chà à, chú Chà à...

Con nhỏ lấy tay bụm miệng lão Chà sợ lão lên tiếng, bàn tay nó sực nức mùi dầu thơm, lão Chà ngo nguậy cái đầu cho hàm râu cứng cọ vào bàn tay mềm của đứa con gái: nó cố nín cười và tiếng cười nghẹn trong cuồn họng rinh rích giống như chuột. Thằng bò ngo ngác một hồi, rồi quay trở vào phòng, con nhỏ ngừng lên nói với lão Chà:

- Để coi nghe.

Lão Chà ngồi bệt hẳn xuống ván và kéo ngã con nhỏ vào lòng nói:

- Em ở đây với qua nghe.

Con nhỏ vùng vằng nói:

- Tôi la bây giờ.

Nhưng lão Chà không thể buông mùi thơm ấy ra được, lão ghi riết lấy nó. Đến lượt lão bụm miệng nó, nó cắn tay lão cũng không tha nó nhay tay lão tưởng đến tóc máu, lão càng ôm chặt. Nó ú ớ thở hào hển. Thằng bò bận xong quần áo đang bỏ đi, lão Chà nghe tiếng giày đế da của nó dạo mấy vòng quanh sân rồi ra ngoài cổng và rẽ về phía trái sang lộ. Lão buông tay bịt miệng con nhỏ, nhưng vẫn ôm nó ở trong lòng, lão cúi xuống cọ hàm râu cứng vào má vào cổ nó - chính con điểm ấy đã dạy lão rằng cọ râu như thế rất gợi tình - lão mặc cho nó cào cấu lão. Có lúc lão đút cả cái cằm vào mồm nó cho nó cắn để nó khỏi la, trong khi ấy lão nói:

- Em ở đây với qua nghe. Qua khổ lắm, qua thương em lắm. Em lấy qua, qua sẽ đưa hết tiền cho em sai, qua thề không đánh bài, qua không uống rượu nữa. Em đừng bỏ qua, tội nghiệp nghe em.

Lão Chà nói đi nói lại có chừng đó và không làm gì hết, nhưng lão cũng không buông con nhỏ. Lão nói thét tới chán nản muốn khóc, và con nhỏ nằm im và kinh ngạc. Lúc không nói lão bắt chước vuốt ve con nhỏ như hồi

tôi đã thấy thằng bò của nó làm trước mặt lão, nhưng con nhỏ chẳng xúc động chút xíu nào, nó nằm im như khúc gỗ dương mắt thao láo nhìn lão Chà. Nó sợ không cử động được.

- Em bằng lòng qua không? Nếu em không bằng lòng thì qua không ép em đâu, qua thương em thật tình mà. Thượng Đế không cho phép qua làm bậy, qua tuân lời. Em bằng lòng qua nghe em?

Thấy con nhỏ lắc đầu, lão vội nói tiếp:

- Em không thương qua thời thôi, em cho qua vuốt tóc em vậy. Tóc em thơm quá. Em xúc dầu thơm cho qua như hồi nãy đi.. Thôi để cho qua xúc cho em vậy...

Lão móc túi áo bà ba lấy ve dầu thơm, run rẩy mở nút làm đổ hết lên người con nhỏ, ướt cả một khoảng ngực, lão úp mặt xuống đó hít đầy vào lỗ mũi, con nhỏ rùng mình muốn đứng dậy nhưng lão níu xuống, lão lầm bầm nói một mình:

- Trời ơi, không ai thương tôi hết. Tôi chết đi cho rồi.

Lúc ấy từ ngoài cổng lại nghe tiếng giày của thằng bò đi vào, lão Chà bị mùi dầu thơm làm choáng váng vẫn gục đầu trên ngực của con nhỏ, lão nói:

- Em cứ nằm vậy và cho qua được nằm gần em vậy.

Thằng bò nhặt một thanh sắt cầm tay đứng giữa sân rình rập. Con nhỏ lắng tai thấy tiếng giày im lặng, bất thành linh nó xô lão Chà vùng dậy, nhảy xuống đất, ngã chúi va đầu vào tường và la lên:

- Anh ơi.

Nó hốt hoảng chạy vội ra giữa sân ôm lấy thằng bò. Thằng này hỏi:

- Nó đâu?

Con nhỏ chỉ tay về phía xe hơi nhưng níu tay thằng này lại, lắp bắp trong hơi thở:

- Không có gì hết, chưa có chuyện gì hết.

Thằng này dằng tay ra xăm xăm bước tới, con nhỏ chạy theo níu kéo không được. Lão Chà vịn vào thành xe nhảy xuống, té và đóng đầu nhót, thằng nhỏ cầm thanh sắt đập liên hồi, con nhỏ bung mặt khóc. Thấy lão Chà chỉ còn thoi thóp, nó bảo con nhỏ cùng nó khiêng xác lão Chà để lên thùng xe. Con nhỏ thút thít nói:

- Thôi chạy đi anh ơi.

Nó quắc mắt dữ tợn bảo:

- Đừng lòi thôi.

Đặt lão Chà vào đúng chỗ nằm lúc trước của con nhỏ, nó đập bẻ ve dầu thơm ở bên cạnh, lột hết quần áo của lão liệng vào góc.

- Anh làm gì vậy?

Nó không đáp và truyền lệnh:

- Cởi cái sù chiêng liệng vào đóng quần áo đó.

Con nhỏ còn ngần ngừ, nó bật tung nút áo và nắm tay dật đứt cái bao vú liệng vô đóng đồ của lão Chà. Vừa lúc ấy lão Chà hồi tỉnh một vài giây, ngửi thấy mình nằm trên dầu thơm, thân thể trần truồng và con nhỏ đang nhìn xuống, ngực nó không cài trắng muốt. Rồi tiếng thanh sắt liệng xuống thành xi măng...

Nguồn: Huytran
 Online

Người đăng: Ct.Ly

Thời gian: 05/09/2007 10:18:22 CH